

Нагайайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакция і Адміністрація:
"Svoboda" 30 Montgomery St
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
Нью Йорк (212) 227-5250

РІК ХС.

Ч. 40.

ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК, ЧЕТВЕР, 3-ГО БЕРЕЗНЯ 1983

ЦЕНТІВ 25 CENTS

JERSEY CITY AND NEW YORK,

THURSDAY, MARCH 3, 1983

No. 40.

VOL. XC.

М. Хоманчук очолив Округу УНСоюзу в Нью Йорку

Нью Йорк, Н.Й. (с.г.). — У четвер, 10-го лютого ц.р., тут в залі Українського Народного Дому, відбулись Річні загальні збори Округу Комітету Відділів УНСоюзу, у висліді яких на голову Округу Нью Йорку знову переобрано відомого союзного та суспільно-громадського і політичного діяча Миколу Хоманчука.

Крім нього до Управи ще були обрані: Михайло Юзєнів і Евстахія Мільяніч — заступники голови, Олена Гентіш — секретар, Василь Цюпа — касир, ред. Володимир Левенєць і Марія Душник — пресові референти, Степан Чума і Стефанія Рудик — імпрезові референти, Іван Пригода і Іван Хома — організаційні референти, та Марія Кульчицька і Мирон Заліпський — члени Управи. Контрольну комісію очолює Роман Крупка, а Гері Полчіл і Іван Яремчук були обрані членами.

Формально Збори відкрив голова М. Хоманчук, який привітав членів Головного Уряду, а саме головного президента д-р Івана Фліса і головного організатора Степана Гавриша. Він також вітав почесного члена Головного Уряду, колишнього довіреного заступника головного президента Марію Душник, як також всіх присутніх союзців. Відтак згідно з порядком нарад обрано президію для переведення Зборів в особах: мгр Онуфрій Германюк — голова і О. Гентіш — секретар. Також обрано Номінаційну комісію, яку очолює С. Чума, яка голова і Стефанія Рудик та Іван Хома — члени. Протокол з попередніх зборів читав Михайло Юзєнів, а відтак коротко звітвали члени Округного Комітету. Голова М. Хоманчук говорив

Микола Хоманчук

про цілість праці Округу у всіх її ділянках. За його словами Округ працює (Продовження на ст. 3)

ЮВІЛЕЙНИЙ ВЕЧІР В ПОШАНУ ПРОФ. А. ШТЕФАНА

Нью Йорк, Н.Й. — Наукове Товариство ім. Шевченка, Карпатський Союз та Літературно-Мистецький Клуб влаштували у п'ятницю, 4-го березня ц.р., в годині 7-й вечора, тут у приміщенні цього Клубу, при 136 Друга авеню, Ювілейний Вечір з нагоди 90-річчя проф. Августина Штефана, колишнього голови Союму і міністра освіти Закарпатської України.

Учась у цьому Вечорі візьмуть: д-р Ярослав Падок — відкриття; д-р Віктор Шандор — культурна і політична діяльність ювілянта; д-р Юлій Химиченко — педагогічна діяльність ювілянта. Програмою Вечора проведитиме Ія Мацюк-Гришай.

РОЗПОЧАВСЯ ПРОЦЕС НАД ІРИНОЮ РАТУШИНСЬКОЮ

Київ. — Як інформують з дисидентських кіл в середу, 2-го березня ц.р., тут мала розпочатися судово розправа над Іриною Ратушинською у міському суді Києва. Ігор Герашенко, муж Ірини, заявив, що совєтські судді напевно намагатимуться представити її психічно хворою з метою заборонити її до "психушки".

Як відомо, поетеса І. Ратушинську заарештували агенти КГБ у вересні 1982 року в Києві і обвинуватили її у виготовленні і розповсюдженні матеріалів скерованих проти "соціалістичної системи". В січні ц.р. газета "Лос Анджелес Таймс" помістила інтерв'ю свого кореспондента в Москві, Роберта Джіллєтта, з Ігорем Герашенком, у якому він докладно розказав

Ірина Ратушинська

американському журналістові про митарства, які йому і його дружині приходиться переживати в СРСР.

„Нью Йорк Таймс“ опублікував листа д-ра О. Волянського

Нью Йорк, Н.Й. — Грунтовна і велика стаття-репортаж про зловживання психіатрією в „Нью Йорк Таймс Магазін“, пера д-ра Волтера Райха, відомого американського психіатра і знавця СРСР, надрукована 30-го січня, після відвідин ним Інституту ім. Сербського минулого року, викликала великий відгук серед читачів і спеціалістів. Зареагували на неї (як і на подібні інші) навіть самі совєти: безпрецедентно досі совєтська організація психіатрів відмовилась добровільно від членства в Світовій асоціації психіатрів, передчуваючи, що її звідти виключать на грядучому Конгресі світової психіатрії, що — як відомо — відбудеться цього літа у Відні, Австрія.

Серед голосів-відгуків на

цю статтю д-ра Райха у цьому ж недільному додатку часопису „Нью Йорк Таймс“ з датою 27-го лютого поміщено „лист до редактора“, що його написав відомий український лікар-психіатр д-р Олег Волянський, який працював у ділянці психіатрії в системі стейтової ментальної гігієни у стейті Нью Йорк понад три десятки років, займаючи становище директора в трьох стейтових шпиталях. Сам він у 1975 році відвідував сумнівний Інститут ім. Сербського в Москві для пізнання особисто атмосфери в ньому, наскільки там можна було неофіційному туристові відчувати.

В „листі до редактора“ д-р О. Волянський пише про своє зацікавлення зловживанням психіатрією в СРСР, зловживання, яке красномовно підтверджують приклади фальшивої діагнози „хвороби психічної“ у ген. Петра Григоренка і Леоніда Плюща, про яких згадував і д-р Райх. Спинається д-р О. Волянський на постаті д-ра Семена Глузмана, совєтського психіатра, українського жидка з Києва, якого і досі влада переслідує за його відважну боротьбу проти злочинних практик офіційної совєтської психіатрії. Згадує д-р Волянський також таких позитивних постатей підсовєтської психіатрії, як д-р Федор Детенгоф з Ташкенту, що перший визнав ген. Григоренка всупереч тискові КГБ здоровим, та політв'язня д-ра Анатолія Корягіна з Харкова, який відважно скритикував криві практики совєтської офіційної психіатрії. Але це там тільки одиниці.

У висновку автор листа перестерігає довірливий Захід сподіватися того, що совєтську психіатрію можна повернути на „праведний шлях“ контактами і діалогами з її представниками, як цього сподівались навіть такі знавці цих справ, як д-р Райх, бо за малими винятками совєтські психіатри робитимуть те, що їм накаже КГБ. І навпаки, санкції проти совєтських практик, — на думку д-ра Волянського, — можуть дещо доброго зробити, бо „Кремль чулий на публічну опінію і всерідні країни і зокрема назовні“, — каже він.

ДОПОВІДЬ В УВАН

Нью Йорк, Н.Й. — В неділю, 6-го березня ц.р., о год. 2-й по полудні тут у приміщенні УВАН, при 206 захід 100-та вулиця, з доповіддю виступив Іван Мигула, професор політики Бішопу університету в Квебеку, Канада. Він говорить на тему: „Рейнтерпретація української історії доби революції та українізації (1917-1933) за Шелеста“. Після доповіді — запити і відповіді.

„РАДЯНСЬКА УКРАЇНА“ КРИТИКУЄ Ф. ШЕКСПІРА

Київ, УССР. — Київська газета „Радянська Україна“, орган ЦК Комуністичної партії України, Верховної ради і Ради міністрів УССР, помістила у числі з 10-го лютого ц.р., коротку але дуже вимовну і сильно коментовану інформацію про свідчення голови ради міжнародного радіомовлення Френка Шекспіра перед комісією Палати Репрезентів у Вашингтоні.

Згадана газета пише, що „розширюючи масштаби психологічної війни проти країн соціалізму, адміністрація Регена має намір різко активізувати діяльність підіривних радіостанцій „Свобода“ і „Вільна Європа“, а також „Вільна Куба“. Шекспір, згадуючи далі в інформації, яка є, до речі, інформацією совєтського офіційного пресового агентства ТАСС і була розіслана до всіх преси, вимагав виділити на ці цілі в 1984 фінансовому році 116 мільйонів доларів. Крім того, він зажадав від Конгресу асигнувати додатково цим шпигунським радіостанціям ще 30 мільйонів доларів у нинішньому 1983 фінансовому році“.

До виступу Ф. Шекспіра, — пише „Радянська Україна“, — „було приречене

опублікування щорічної доповіді очолюваної ним ради, в якій підкреслюється особлива роль РС/РБС у диверсійній і пропагандистській діяльності проти Радянського Союзу та інших соціалістичних країн“. ТАСС твердить, що „ці рупори психологічної війни отруюють сфєр загально протягом 1020 годин на тиждень, ведучи передачі 21 мовою“.

Продовжуючи напад на ЗСА і особисто на президента Р. Регена, ТАСС витягає стару справу „нагнітання польської кризи“, коли нібито Уряд ЗСА „докладів всіх сил, щоб спровокувати заворушення в цій країні, відкрито підбурював анти-соціалістичні елементи“. ТАСС при тому твердить, що 70 відсотків всієї інформації, яка передається згаданими радіостанціями приходить від Центрального розвідного управління, тобто від Сі-Ай-Ей. В загальному, — говорить вкінці інформації, — ЗСА витратили на радіопересилання від 1949 року 1,2 більйона доларів.

Скільки витратив на подібні цілі Совєтський Союз і інші комуністичні країни в інформації ТАСС-у не говорить.

Твердять, що Коль і Фогель належали до „Гітлер Югенд“

Бонн, Західна Німеччина. — Теперішній канцлер Гельмут Коль і його противник Ганс-Йохен Фогель, обидва були членами організації „Гітлер Югенд“, згідно з повідомленнями їхніх політичних партій.

Гамбурзький ілюстрований журнал „Більд ам Зоннтаг“ помістив статтю під сенсаційним заголовком „В Гітлер Югенд ми боялись Фогеля“. Як відомо, Фогель є тепер кандидатом на канцлера у виборах цього місяця з опозиційної соціал-демократичної партії.

В згаданій статті сказано, що Фогель був „четарем“ в цій молодечій гітлерівській організації. Обороняючи його, бюро соціал-демократичної партії, подало, що Фогель дійсно був членом організації „Гітлер Югенд“

додаючи, що таке членство було обов'язковим.

Християнсько-демократична партія, яка є тепер при владі, подала, що теперішній канцлер Гельмут Коль, маючи тоді всього 15 років, був теж членом організації „Гітлер Югенд“.

Урядові чиновники в Бонні подають, що до половини 1930-их років членство в „Гітлер Югенд“ було добровільним, тобто в члени вступали лише ті юнаки, які хотіли бути в тій організації. Однак від 1935 року нацистський уряд зарядив, що хлопці і дівчата від 14-го року життя мусіли належати до цієї організації. Тільки німецькі діти „неарійського походження“ не мали права бути членами згаданої молодечої гітлерівської організації.

У світі

ЗА ОСТАННІ ДНІ положення в Ассамі погіршилося. Не тільки переслідуване антимігрантськими групами переважно мусульманське населення, яке прибуло з Бангладешу до цього північносхідного стейту Індії, терпить від терору після чотирьох тижнів безпорядків, підпалів і вбивств, у неділю вночі загальний страйк паралізував цілий стейт. Керований студентами антимігрантський і антимусульманський рух індусів, який пробував паралізувати вибори, застосовуючи силу і терор, тепер, після виборів продовжує протестувати проти новоствореної влади. Виключення електричного світла припинило подачу води в цілому стейті, не працювали підприємства, банки, крамниці, пошта, не вийшли газети. Число вбитих дійшло до понад 2,500 осіб.

ПРЕЗИДЕНТ ЧАДУ Гіссен Габре повідомив у понеділок, 28-го лютого, про те, що до Нджамені, столиці Чаду, прибула делегація Лівії для переговорів про мирне поладження спору Лівії з Чадом. В інтерв'ю Габре заявив: „Ми мусимо використати всі зусилля для мирного поладження“. Одночасно Габре висловив сумнів, чи лівійський лідер Муаммар Каддафі погодиться припинити підтримувати протидивових заколотників і вивести свої війська з північнозахідного Чаду. Лівійські війська окупували одну шосту частину Чаду, де знаходяться основні джерела мінеральних багатств країни.

ЛІВІ ПАРТИЗАНИ В Ель Сальвадорі повідомили про припинення вогню на час відвідин Папою Іваном Павлом II їх країни в наступну неділю. На пресовій конференції в Мехіко Сіті Гільєрмо Унго, лідер сальвадорської опозиції, заявив, що партизани хочуть допомогти створити „сприятливі умови“ для Папи. Тому, сказав Унго, „ми погодилися припинити вогонь на один день відвідин“.

ЗГІДНО З ПОВІДОМЛЕННЯМИ офіційних осіб у Вашингтоні, гостре скорочення експорту нафти і зниження цін на неї швидко змусили країни-виробники нафти на Близькому Сході забирати свої гроші з західних банків і банків. Розмови з експертами в таких справах показують, що навіть найбагатші члени ОПЕК почали робити заходи проти посилення фінансового тиску.

ТЕГРАНСЬКЕ РАДІО повідомило в понеділок, 28-го лютого, що згідно з декретом Аятоли Хомейні про амністію 8,300 ув'язнених вийшли на волю. Радіо заявило, що ув'язнені покинули тюрми в неділю, 27-го лютого. У повідомленні не було згадки, чи звільнені були противниками режиму. Тегранські газети перед тим писали, що декрет не включатиме політичних в'язнів.

ІЗРАЇЛЬ ВІДКИНУВ ПЛАН ПРЕЗИДЕНТА

Вашінгтон. — Офіційні представники Адміністрації президента Роналда Регена повідомили у вівторок, 1-го березня, що Ізраїль відкинув компромісовий план, запропонований ЗСА для вирішення основних різниць між ізраїльцями та ліванцями відносно умов виведення ізраїльських військ з Лівану.

Одночасно речник сказав, що Філіп Габіб, спеціальний висланник Президента, зробить це одну спробу переконати Ізраїль прийняти план, як він повернувся до Ізраїля з Єгипту.

Згідно з заявою офіційного представника, Габіб опрацював з лідерами Лівану ключові питання безпеки і політики і представив їх ізраїльцям під кінець минулого тижня. Лідери Лівану, надіючись, що Ізраїль прийме ці нові ідеї, опублікував їх у ліванській пресі.

Однак міністер закордонних справ Ізраїля Іцхак Шамір, який зустрівся з Габібом у понеділок в Єрусалимі, зареагував холодно. В результаті цього ліванська сторона була розчарована, коли делегація

Лівану зустрілася з делегацією Ізраїля в понеділок у ліванському містечку Халд. Ізраїльці виявилися безкомпромісовими.

Нова пропозиція, згідно зі словами речника Адміністрації, включала „дженітлярську угоду“, що коли ізраїльці виведуть свої війська з Лівану, лідери Лівану погодяться на політичну нормалізацію, що і є ціллю Ізраїля, але Ліван дотепер це відкидає.

Щоб задовольнити вимогу Ізраїля залишити деяку частину своїх військ і перешкодити протискуванню палестинських партизанів в Ізраїль, Ліван зобов'язується давати Ізраїлю інформацію та спільно з Ізраїлем проводити патрулювання. Ізраїльські війська будуть перебувати на ізраїльській території і лише в окремих випадках будуть виходити на ліванську територію для проведення спеціальних спільних операцій. Ліванці та американці були проти залишення якоїсь частини ізраїльських військ в Лівані після того, як головні сили покинуть цю країну.

СОВЕТСЬКІ РАКЕТИ В СІРІЇ СТАНОВЛЯТЬ НОВУ ЗАГРОЗУ

Вашінгтон. — Секретар оборони Каспар Вайнбергер заявив, що розміщення в Сирії совєтських далекобійних протилежних ракет з совєтською обслуговкою є „дуже серйозною справою“.

Секретар Вайнбергер сказав, покищо „немає проблеми“, але що збільшило небезпеку нової і більшої війни на Близькому Сході.

„Тим більше воно є саме так тому, що вони обслуговують ці системи“, — сказав Вайнбергер. „Це факт, що в Сирії є сильна протиповітряна зброя, якою не управляють сирійці, це також означає, що совєтська обслуга має всі можливості натиснути на спусковий механізм. Вони набагато ближче, ніж повинні бути, а це означає, що ситуація на Близькому Сході стала через все це дещо складнішою“.

Вайнбергер і державний секретар Джорд Шулі ос-

татним часом підтвердили перед різними комісіями Конгресу, що поставлені в Сирії совєтські протилежні ракети типу СА-5 є готові до дій та що ними управляють совєтські війська.

Перші повідомлення про наплив такої зброї до Сирії появились ще в січні в Ізраїлі та від американської розвідки. Спеціалісти американської розвідки заявляли тоді, що ракети типу СА-5 з радіусом дії до 190 миль можуть загрожувати ізраїльському летунству в повітряному просторі Лівану та над північним Ізраїлем, а також над східною частиною Середземного моря.

Вайнбергер представив ракети СА-5 як „дуже ефективну протилежну зброю“ і додав, що її наявність у Сирії та управління нею совєтськими загонами показує, що Сирія є „лише одним форпостом совєтської імперії“.

В Америці

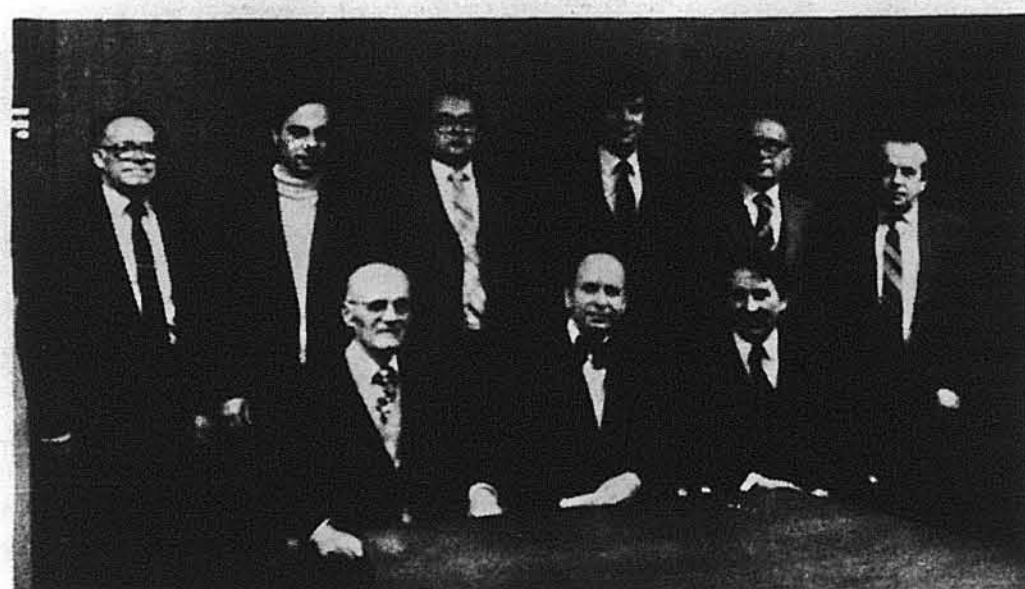
КОЛИШНІ — ДЕРЖАВНИЙ секретар Сайрус Вене і секретар оборони Роберт МакНамара, обидва демократи, як також інші демократичні політики, обвинувачують президента Роналда Регена за неспівмірні витрати на військові цілі, у багатьох випадках на зброю, яка вже перестаріла, або в опінії військових спеціалістів не матиме в майбутньому жадного практичного значення. Взявши це все під увагу, демократи пропонують скоротити оборонний бюджет на принаймні 136 більйонів доларів на протяжні чергових п'ятих років. Під обстріл попали в першу чергу крилаті ракети типу МХ і бомбовики типу В-1.

ПЕРЕЩЕПЛЕННЯ НИРКИ входять в нову, досі не практикувану стадію. Д-р Вільям С. Амєнд заявив на нараді Крайової ниркової фундації, що нова мета полягає на тому, що пацієнти, що перед операцією перебрали нирку, зв'язі від тієї особи, яка жертвує нирку. В такому випадку, заявив д-р В. Амєнд, нирка скоріше „привикає“ до чужого організму і краще функціонує після операції. Якщо цей експеримент, застосований покищо на університетській клініці у Сан Франсіско, Каліфорнія, вдасться, то принаймні 70 відсотків потребуючих перещеплення нирки пацієнтів зможуть приймати нирку навіть від тих осіб, кров яких не сходить з групи крові пацієнта.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕГЕН вніс до Конгресу законопроект про зняття контролю над природним газом до 1986 року, кажучи, що теперішні закони щодо розподілення газу не були справедливими і кривдили тих, які тим газом користувались. На думку Президента зняття контролю над природним газом спричиниться до його подешевшення, подібно як це сталося з бензином. Демократи натомість твердять, що дерегуляція навпаки, спричиниться до небудової досі підвищення на природний газ і на цьому потерплять консументи.

АДМІНІСТРАЦІЯ ПРЕЗИДЕНТА Роналда Регена переслала до Палати Репрезентів і Сенату новий законопроект, який передбачає підвищення впади працевлаштування і працюючим до фонду охорони здоров'я на випадок тяжкої хвороби і довгого перебування у шпиталі. Бюджетове бюро Палати Репрезентів неформувало, що, наприклад, фонди призначені на програму медикер вичерпаються вже в 1987-88 роках, якщо не будуть пороблені відповідні зміни. Уряд застанається також над можливістю стислої перевірки тих осіб, які підлягають програмі медикер, а зокрема медикер, яку повністю фінансує Уряд.

Майбутнє громади буде темою панелі

На світліні сидять (зліва): інж. С. Прошок, д-р І. Фліс, інж. Ю. Базилевський; стоять (зліва): С. Гавриш, д-р Р. Прошок, д-р О. Мороз, інж. Н. Голінський, інж. І. Хамуляк, В. В. Сохан.

Джерзі Сіті, Н.Дж. (О. К.). — У вівторок, 22-го лютого ц.р., відбулася Головна Канцелярія УНС і редакція „Свободи“ група активістів Товариства Українських Інженерів Америки, щоб поінформувати точніше про чергову імпрезу, яку вони організують в суботу, 5-го березня ц.р., в Українському Інституті Америки в Нью Йорку.

Головна Управа ТУІА вже не перший раз влаштує публічні вечори для ширшого громадянства, в яких заторкує не чисто фахові питання, а проблеми, які цікавлять загальноті. В останньому році, коли провів Т-ва перебрала нова Управа, це вже буде третій з черги панель, в якому говорять молоді українські професіоналісти інженери, а також фахівці з інших ділянок.

Організатори цікавих імпрез, які влаштує ТУІА, інженери Степан Прошок, Іван Хамуляк і Юрій Базилевський, прибувши до редакції „Свободи“ в товаристві учасників планованої панелі д-ра О. Мороза, д-ра Р. Прошка і інж. Н. Голінського представили свої думки та бажання зацікавити працю ТУІА молоді фахівці і дати таку програму дії, що була б притягуюча, дала користь і поставила перед молодими професіоналістами ширший вахляр проблем, а з ними кончеючі включати в українські організації не життя.

Поодинокі учасники панелі пояснили коротко теми, які собі поставили, та підхід до тих питань, які в нашому українському житті незвичайно актуальні. Зокрема підставою до такої виїмної думки між панелістами буде слово д-ра О. Мороза, який говорить про важливість майбутнього і його планування у нашій спільноті. На що тему він вже виступав доповіді на символічній ТУІА в часі III Світового Конгресу Вільних Українців, як також публікував свої стат-

ті на цю тему у „Вістях Українських Інженерів“. Його критичні думки на тему української спільноти буде доповняти черговий доповідь д-р Б. Цимбаліст, який широко відомий із своїх есеїв, статей і доповідей з аналізу українського громадського життя.

Дальші доповіді, висяняли гості, взяли також на приїжді перспективи майбутнього україської громади так, як їх бачать молоді професіоналісти, які сьогодні є активними членами громади.

Панель заповіджений на год. 4-ту по полудні. Головна Управа ТУІА запрошує на нього членів інших професійних товариств та цілу спільноту.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1983

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-8984) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — \$1.00. Make check or money orders payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to: "Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає собі право вилучати матеріали, які порушують моральні та етичні норми. Незадоволення матеріалів повертається тільки тоді, коли автор собі це явно застеріг, допущивши за адресою повернення з відповідною поштовою оплатою. — За змістом оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів УНСОЮзу 65¢ місячно. За кожну зміну адреси — \$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Культура і політика

Велика конференція мистців та інтелектуалістів, яка відбулася за ініціативою французького уряду в Парижі, в середині лютого, викликала широку та цікаву полеміку на тему — чи можна культурні прояви стимулювати політичними силами.

Конференція, на якій було присутніх понад 300 письменників, мистців, фільмових режисерів, філософів та інших інтелектуалістів зібралася на запрошення французького міністерства культури цілий ряд не лише французьких, але й міжнародних учасників, що дискутували на тему „Творчість і розвиток“.

Ідея такої конференції вийшла від президента Франції Франсуа Міттерана та його міністра культури Жака Ланга, які стараються довести, що соціалістичне правління Франції сприяє розвитку французької культури і бажає її стимулювати. Не менше важливим є для них також відв'язатися від „культурного імперіалізму“ ЗСА, який буйчить заливає Францію та інші країни Західної Європи своїми впливами.

Розуміється французькі соціалісти стараються довести, що рівень американської культури низький та примітивний. Як її приклад подавано на конференції телевізійну програму „Даллас“, заставляючи глядачів в ній такого є, що захоплює великі маси глядачів.

Насувається питання, яку ціль мали французькі соціалісти, окликаючи цю дивну конференцію, та здійснюючи на ній також американських представників культурного життя — письменників, фільмових режисерів та інших.

Усі, що слідували за її перебігом, губляться у різних здогадах, бо конференція не принесла ніякого конкретного висліді чи рішення, але була лише дуже свobodною виміною думок та виказала велику різницю у поглядах на впливи державних чинників на культурне життя. Особливо гострі у критиці конференції є французькі кола, що є противниками соціалістичного правління. Тут найбільше застерєжень викликає кожний виступ та кожна промова міністра культури Ланга, який, як відомо, в минулому році на конференції Юнеско в Мехіко виступив із твердженням що „фінансовий та інтелектуальний імперіалізм не загартує територій, але зате спосіб життя і думання“. Ця наявна атака на американське правління викликала не лише обурення американських інтелектуальних кіл, але й засоромлення французьких інтелектуалістів. А тим часом теперішня конференція у Парижі не була нічим іншим як саме спробою впливати на розвій культури, хоча не грішми, а політичними дорогами. Тому й вважають, що французький уряд пробую вживати подібні засоби, що їх якраз гостро критикує.

Ніхто інший як саме французький соціалістичний уряд подвоїв в останньому році свій бюджет на культурні цілі, який сьогодні є більший як в ЗСА. Але це нічого дивного, бо французькі уряди мали завжди багато розуміння для культурних справ і ще за часів ДеГолля міністер культури відомий письменник Андре Мальро, був ініціатором „домів культури“ в різних містах Франції з фінансовою допомогою урядових чинників.

Насувається, однак, питання чи натиск уряду або гроші можуть стимулювати посиленню мистецької творчості у будь-якому політичному режимі? Президент Ф. Міттеран у своєму самозакоханні у вірі у французький „месіанізм“, виголошуючи промову з приводу цієї останньої культурної конференції ствердив, що після років повторювання давніх догм прийшов час і на ідеї. Того як має діяти до нових ідей, тому що так бажає Міттеран — невідомо.

Ми добре знаємо чим кінчається стремління політичними режимами мати вплив і керувати культурними проявами.

Уряд Советського Союзу від років робить це із повним успіхом для себе, але рівночасно вбиваючи свobodну творчість. Якщо подібна система буде панувати у західних країнах Європи, як ось тепер бачимо спроби впровадження її у Франції, — то це не піднесе її рівня, а навпаки його обнижить.

Бо творчість і мистецтво ніколи не можуть іти в парі із політикою. Культурні явища не можуть бути свobodні, спонтанні та ніким не накинени, До них треба мати сприятливе підсоння та оточення, а передусім мусять бути ті виїмкові одиниці, які можуть своїми власними цінностями захопити і надавати напрям іншим.

Вона провадиться не тільки поміж державами різних ідеологічних систем. Завжди і безжалісну війну провадять між собою капіталістичні країни під гаслом протекціоналізму. Ця війна погрожує новою небезпекою світовій економіці.

Восени 1982 року в Женеві відбувся з'їзд держав гаслом погодження про тарифи. Обговорювалося можливість ліквідації торговельних бар'єрів і державних субсидій для експорту.

З'їзд не вдався, що може привести до посилення протекціоналізму та викличе загрозу світовій торгівлі.

Представник Західної Німеччини на з'їзді сказав, що світ опинився на межі торговельної війни, яка вибухне протягом останніх п'яти років. Становище визнано небезпечним.

Протекціоналізм полягає в тому, що держава старається зменшити імпорту із метою допомоги власній індустрії. Це привело до зменшення імпортованих товарів на внутрішній ринок. До того уряду субсидують свої компанії і тим допомагають продавати за кордоном власні вироби дешево.

Японія буквально переладувала світовий ринок своїми автоматами, компютерами, телевізорами і т. д., але сама пильно оберігає власний ринок від чужих товарів.

Франція помітно зменшила імпорту японських товарів.

І це саме у цьому випадку вийшло на шкоду цій жінці, бо їй якраз було потрібно якнайбільше розмов про її дочку, щоб її горе вигоріти назавжди, що допомогло б загостити рани.

Джейн Броді зараз же подає протилежний приклад, де батьки, Аллен і Джуліт Геймес, втративши свого 16-річного сина, який загинув у автомобільній катастрофі, заявили: „Коли ви повертаєтесь до рівноваги духа, — це зовсім не означає, що ви забуваєте. Ви завжди будете пам'ятати. Але чому ж тоді не утримувати своїми згадками гарні події, в яких брала участь ваша дитина?“

Про нервовий стрес, розпач, і вкінці про знову знайдений психічний баланс родини Геймесів Кетрін Фейр Доннеллі написала книжку п. н. „Видужання після втрати дитини“. К. Доннеллі пише, що батьки ніколи не можуть забути своєї дитини однаково, чи вона жила кілька років чи кілька годин. Але проходить час і ці нещасливі люди, змагаючись з болем, поволи його переборюють. Вони вчаться наново жити, а навіть знову сміятися, вони знову відчують радість без почуття вини та, коли й згадують своїх дітей, то вже без гострого відчуття горя.

Як швидко перейде процес відужання з цієї трагедії, в основному залежить від поведінки батьків у перших днях згаданого горя. Ті батьки, які відразу все покладають на раціональну платформу думання, тобто ро-

зуміють, що немає іншого виходу, а перебороти біль, швидше віднаходять своє місце в житті. Авторка книжки, між іншим, відроджує такий матеріал відразу після смерті дитини завітати, бо це помиляючись думкою, що, мовляв, новонароджена дитина допоможе забути смерть попередньої дитини.

Джейн Броді перечитала ще й іншу книжку, авторства Джоан Бордо п. н. „Як давати собі раду після смерті дитини“ і так Дж. Броді прийшла до одного важливого висновку: ті батьки, що від самого початку не ставили собі питання „чому“ і були в стані сприйняти правду про смерть дитини, а не віддаватися втраті неї, і ті, які розглядали смерть дитини як частину життя, не допускаючи при тому, щоб їхнє життя постійно кружало довкола цієї втрати, — вони швидко ставали на шляху духовного відужання.

Звичайно, — пише Дж. Броді, — інтенсивний біль після втрати дитини тривав рік чи два, іноді й довше. Він обов'язково відновлюється у душі батьків, коли приходять різні річечі — на родині, свят чи особливих подій, пов'язаних з життям родини. Усі ці болісні переживання часто впливають негативно на подружжя співжиття. Однією з причин цього явища є неспромож-

ності одного з батьків зрозуміти другого та толерувати його реакцію. Дж. Броді, — як це звичайно американців, не українців, — доряджує вдатися до різних доречних груп, які можуть відвернути розлад у подружжя. Корисно — на її думку — теж було б таким осиротілим батькам зустрічатися із іншими подружжями, що з ними в подібній жорстокий спосіб також обійшлася доля. Одним із найкращих лікувальних засобів у горі є кропітка наполеглива праця вдома, чи поза домом, наприклад харитативна праця. Праця поза домом — означає зустрічі з іншими людьми та іншими проблемами, а це прискорює процес повороту до психічної рівноваги.

Джейн Броді також радить батькам не занедбувати тих своїх дітей, що живуть, очевидно, якщо в них такі є. На них тоді треба звертати особливу увагу, бо вони також терплять і боліють за братам чи сестрами, що померли. І буває так, що батьки у своєму горі можуть переосмислити свої дії: їхній біль, страх чи навіть почування вини, бо із-за збігу обставин дитина може думати, що це вона була причиною смерті брата чи сестри. І ради цих залишених при житті дітей батьки повинні захотіти свій смуток вглиб душі, щоб їхні

спільного із подібними собі, і вони, у свою чергу, можуть бути дуже допоміжними нашої громаді, можуть бути добрими „амбасадорами“ наших справ чи акцій. Без них ми втрачимо величезний людський потенціал. Для зорганізованості подібної групи потрібно буде співпраці осіб з різних генерацій та груп.

На повних форумах чи то родина чи молода одиниця може зустріти різного роду конфлікти, головну у відношенні до зорганізованої громади, через кілька причин. Поперше, у нас є тенденція задовольняти, — головну потребу сьогодишнього — і то стереотипними програмами, що часто відкидають молодіше покоління (наприклад, застаті громадські панакхиди, застаті і невідповідно заплановані академії, і т. п.).

Таке сліпе наслідування програми громад з 50-х років виявляє тільки наш страх перед зміною. Такий страх — свідомий чи підсвідомий — є через нерозуміння думок та пріоритетів різних поколінь, та через відсутність спільного далекогодучого планування, це існування без ясної мети. Подруге, в нас дуже разити ментальність гетто по наших громадах — від церковних парафій до різних дрібних товариств. Плани діє є дуже доривочні, мета є дуже короткотривала, активність зуживає зусилля на дрібненькі акції (знову через брак дальшого планування і виразної мети). Стільки часу й зусилля не раз громада витрачує на влаштування базару, продажу печива, лекцій писання писанок — замість планувати участь хорів у місцевих змаганнях, участь одиниць у шкільних чи міських чи державних урочах (і т. д.). Потретьє — ми ще досі не знаємо де і як уживати українську мову: де треба вимагати вживання української мови (і то на добром рівні!), а де можна вживати місцеву (англійську) мову. Ця справа спричинює конфлікти не тільки поміж поколіннями, але й поміж різними групами, і в результаті відкидає деяких осіб від громади. Четверта причина — це страх, що молоді не зможуть вести працю на відповідному рівні тільки тому, що мають дещо інші погляди чи смаки. Це спричиняє це ж тим, що дехто, хто вів дану працю протягом 10 чи 20 років не хоче сприйняти інших пропозицій і вважає всі інші ініціативи непошаною до себе, або й браком патріотизму. На з'їзді СКУМО (Світова Конференція Українських Організацій Молоді, в листопаді, це,

спільного із подібними собі, і вони, у свою чергу, можуть бути дуже допоміжними нашої громаді, можуть бути добрими „амбасадорами“ наших справ чи акцій. Без них ми втрачимо величезний людський потенціал. Для зорганізованості подібної групи потрібно буде співпраці осіб з різних генерацій та груп.

На повних форумах чи то родина чи молода одиниця може зустріти різного роду конфлікти, головну у відношенні до зорганізованої громади, через кілька причин. Поперше, у нас є тенденція задовольняти, — головну потребу сьогодишнього — і то стереотипними програмами, що часто відкидають молодіше покоління (наприклад, застаті громадські панакхиди, застаті і невідповідно заплановані академії, і т. п.).

Таке сліпе наслідування програми громад з 50-х років виявляє тільки наш страх перед зміною. Такий страх — свідомий чи підсвідомий — є через нерозуміння думок та пріоритетів різних поколінь, та через відсутність спільного далекогодучого планування, це існування без ясної мети. Подруге, в нас дуже разити ментальність гетто по наших громадах — від церковних парафій до різних дрібних товариств. Плани діє є дуже доривочні, мета є дуже короткотривала, активність зуживає зусилля на дрібненькі акції (знову через брак дальшого планування і виразної мети). Стільки часу й зусилля не раз громада витрачує на влаштування базару, продажу печива, лекцій писання писанок — замість планувати участь хорів у місцевих змаганнях, участь одиниць у шкільних чи міських чи державних урочах (і т. д.). Потретьє — ми ще досі не знаємо де і як уживати українську мову: де треба вимагати вживання української мови (і то на добром рівні!), а де можна вживати місцеву (англійську) мову. Ця справа спричинює конфлікти не тільки поміж поколіннями, але й поміж різними групами, і в результаті відкидає деяких осіб від громади. Четверта причина — це страх, що молоді не зможуть вести працю на відповідному рівні тільки тому, що мають дещо інші погляди чи смаки. Це спричиняє це ж тим, що дехто, хто вів дану працю протягом 10 чи 20 років не хоче сприйняти інших пропозицій і вважає всі інші ініціативи непошаною до себе, або й браком патріотизму. На з'їзді СКУМО (Світова Конференція Українських Організацій Молоді, в листопаді, це,

Лариса М. Л. Залеська-Онищенко

СПІВПРАЦЯ ПОКОЛІНЬ І ПОТРЕБА ПЛАНУВАННЯ НА МАЙБУТНЄ

(Доповідь виголошена на виховній сесії IV-го Конгресу СФУЖО 27-го листопада 1982 року)

Найбільші конфлікти буде для тих, що мають мінімальні вимоги, як і для тих, що мають високі вимоги. В результаті відпадають або знеохочуються як одні чи другі — а всі вони потрібні нашої громаді в майбутньому. На допомогу тут можуть прийти люди з різних генерацій які можуть допомогти сконсолідувати маленькі місцеві, головну парафійні, школи — бо тоді, серед більшого числа учнів можна творити окремі групи, вчити матеріал на різних рівнях (себто мати більше гомогенічні групи), як це вже тепер знову є в американській системі).

4. Молоді організації. Вони можуть багато допомогти у виховному плані кожної родини. Та часами виникають конфлікти між способом ведення праці місцевими людьми — та вимогами даної родини, головною такою, що ставить високі вимоги до своїх дітей. Часами заходять конфлікти через відсутність усучаснення програми праці даної організації молоді, від місцевих конкуренцій поміж різними організаціями молоді, та від пріоритетів, що їх вони собі ставлять. Тому потрібно більше зв'язків між головними проводами наших організацій молоді, договорень про стиль праці, поле праці — а може й навіть над територією дії серед маленьких наших поселень. Щораз то, більш замітним стає, що у нас є велика прогалина — це брак організації для молоді українського походження, для тих, хто мало знає, або взагалі не знає української мови, для тих, кому не підходять існуючі організації, для тих, хто є з другого, третього чи й п'ятого покоління українських іммігрантів. Такі молоді люди — чи то молоді чи й професійні особи — відчувають потребу мати щось,

Німеччина, Франція та Англія. Боротьба між летунськими компаніями йде на смерть. Конкуренція сантментів не знає...

Автомобільна індустрія ЗСА також має всі підстави турбуватися. Пересічний японський авто коштує вдвома два мільйони сніа, а рік тому в ЗСА продавалося за 10,000 доларів.

Кращі економісти не знають як зарадити ликові. Протекційні бар'єри зборя, небезпечна та діє на два боки.

Після Другої світової війни виявилось, що Англія не може далі бути світовим банкіром. ЗСА згодилася стати на її місце. Але вже 1971 року виявилось, що ЗСА не мають досить золота, щоб міняти їх на долари чужим країнам. Іншим лихом, що його цілком розуміє економіст, є висока ціна долара на світовому ринку. Це викликає інфляцію та зріст безробіття у ЗСА.

На практиці висока вартість долара виторвила бар'єр на закупівлю американської продукції, бо збільшеного чужі гроші дуже дешеві. Висока вартість долара подобається тільки американським туристам.

Покинув економічні знання обох партій у ЗСА виходу з економічної кризи не бачать, а обвинувачувати у всьому ликові тільки Президента допомагає не багату. Економічна криза власна всім капіталістичним країнам.

Затурбувалися Західні діти не думали, що вони менш вартісні і менш люблені як ті, які вже відійшли.

У підсумку, щоб допомогти цим безталанним батькам, Дж. Броді подає поради для близького оточення цих батьків, згідно з вказівками професійної медсестри Лі Шмідт, яка співпрацює з товариством Допомоги батькам після втрати їхніх дітей. Ось вони:

- Провіть прийняти своє зацікавлення, увагу. І навіть, коли ви почуваетесь безсилними щонебаже зробити, старайтесь нав'язати з потерпілими контакт;
- Постарайтесь завжди бути до їхнього розпорядження: щоб вислухати жалі і скарги, а, коли знайдете потреба, поладнати їхні орудки та виручити таких батьків, якщо є потреба, з їхніми іншими дітьми;
- Висловіть свій жал, своє співчуття, що сталося така трагедія. Але не кажіть цим батькам, що вони повинні бути вдячні, бо в них є це інші діти, або, що вони можуть мати ще іншу дитину. Бо померлої дитини заступити іншою вони ніколи не зможуть;
- Дайте їм змогу вповні висловити-виплакати своє горе. Але навіть не намагайтеся на те, що вони „повинні“ почуватися вже краще“;
- Заохочуйте їх до витривалості і терпеливості, як теж скажіть їм, що вони надто багато з себе очікувати не можуть;
- Коли в батьків прийде охота говорити про свою померлу дитину — дайте їм змогу „вивогоритися“;

(Продовження на ст. 4)

ТОРГОВЕЛЬНА ВІЙНА

Як довго? Західні країни можуть проголосити свій протекціоналізм, себто зменшення американського імпорту.

Продуктивність у японських фабриках автосемикратно більша американської. Про це американська преса пише не раз.

Крім цього американські компанії зв'язані антитрестівським законодавством та неможливістю давати дорогі подарунки потенційним замовникам (хабарі) і не можуть на світовому ринку вистояти проти великих чужих монополій.

Небезпека вже на порозі: щоб її уникнути треба витворити конкуренційну здібність американських компаній на світовому ринку. Інакше хаос в економіці відіб'ється на політичному житті країни.

До сказаного прилучається криза в цивільній (невійськовій) авіації. Ця криза охопила майже всі капіталістичні країни. Одна за одною ліквідується летунська компанія, або стоять на порозі ліквідації. Вони звільняють десятки тисяч службовців і робітників. Наприклад, фірма „Боїнг“ в минулому році звільнила 10,000 службовців (з 60-ти тисяч). Звільнення далі передбачаються.

Питання це дуже делікатне. Але, у всім тим, мене вітшає свідомість необхідності і потреби для інших, які опиняться у аналогічній ситуації, а особливо для грядучих поколінь.

Почалась ця історія, коли моя рука з пером, керована авже ж не користю, доторкнулась паперу. Адже, вся біда в тому, що тут на імміграції всі почувають себе письменниками, істориками, мовознавцями, а левна частка усіх — критиками. Захотілось щось сказати — скажемо жінці — вона мусить вислухати. Але ж ні. Пишуть! Хмари людей, яких підганяє письменницька сверблячка, беруться за цей кропіткий, відповідальний і не всім доступний труд. І про що тільки не пишуть: міркують на свій копил, розбирають і критикують важливі події, скидають і осуджують на страсти цілі уряди, дають виправлення датам, фактам, нерідко перевертаючи події у часі й просторі.

Лукавий довгоногий циліа, і вплив свою підступну стрілу, у самісінку ціль, смертельно поранив егоїзм, який клубився глибоко у скованках мого артистичного організму! І я почав! Пристрадно й невагомно. Коли було вдоволено першу письменницьку „пожадливості у вигляді величезної статті до газети, треба було під продуктом моєї кропіткої праці, покласти свій підпис. Аж тут почалися ті муки, які я збирався описати. Муки творчості скінчилися, віддавши мене на поталу мукам відповідальності. Адже, підписавши статтю, я ставав автором і мішенню для тих, хто пише та — особливо — для критиків. Саме тут виникла ідея, не нова, але рятівна — псевдонім!!

Але який? Ось в чому заковика! Зі закутків пам'яті хлопнули потоки різних прізвищ, навіть почали утворюватися нові складні з двох-трьох, утворюючи мені псевдо-прізвище, одне з яких повинно стати моїм і прийняти на свої молоді плечі й голову „успіх“ нововибраного та новоспеченого „письменника“. Невинні прізвища буревієм неслися із моєї пам'яті, готові по наказу моєї волі, взяти на себе відповідальність й вини за вже написане та за щедери, які виривали в моїй наповненій до країв фантазії, голові.

Опритомнівши від першого натиску, я вирішив упорядкувати й якось розсортувати його, щоб вибрати підходяще та відповідне до мене. Першим бажанням було привласти собі псевдонім тваринного чи пташинного походження: Кінь, Сова, Зозуля, Заяць, Півень. Хтось всередині часно зупинив мене. Непотрібність й дрібязковість пролискувало в кожному з них.

Після недовгих вагань я вирішив перевірити деревинні породи. Я шукав породу на випадок нападу, як

Олексій Журба

„На віку, як на довгій ниві...“

Питання це дуже делікатне. Але, у всім тим, мене вітшає свідомість необхідності і потреби для інших, які опиняться у аналогічній ситуації, а особливо для грядучих поколінь.

Почалась ця історія, коли моя рука з пером, керована авже ж не користю, доторкнулась паперу. Адже, вся біда в тому, що тут на імміграції всі почувають себе письменниками, істориками, мовознавцями, а левна частка усіх — критиками. Захотілось щось сказати — скажемо жінці — вона мусить вислухати. Але ж ні. Пишуть! Хмари людей, яких підганяє письменницька сверблячка, беруться за цей кропіткий, відповідальний і не всім доступний труд. І про що тільки не пишуть: міркують на свій копил, розбирають і критикують важливі події, скидають і осуджують на страсти цілі уряди, дають виправлення датам, фактам, нерідко перевертаючи події у часі й просторі.

Лукавий довгоногий циліа, і вплив свою підступну стрілу, у самісінку ціль, смертельно поранив егоїзм, який клубився глибоко у скованках мого артистичного організму! І я почав! Пристрадно й невагомно. Коли було вдоволено першу письменницьку „пожадливості у вигляді величезної статті до газети, треба було під продуктом моєї кропіткої праці, покласти свій підпис. Аж тут почалися ті муки, які я збирався описати. Муки творчості скінчилися, віддавши мене на поталу мукам відповідальності. Адже, підписавши статтю, я ставав автором і мішенню для тих, хто пише та — особливо — для критиків. Саме тут виникла ідея, не нова, але рятівна — псевдонім!!

Але який? Ось в чому заковика! Зі закутків пам'яті хлопнули потоки різних прізвищ, навіть почали утворюватися нові складні з двох-трьох, утворюючи мені псевдо-прізвище, одне з яких повинно стати моїм і прийняти на свої молоді плечі й голову „успіх“ нововибраного та новоспеченого „письменника“. Невинні прізвища буревієм неслися із моєї пам'яті, готові по наказу моєї волі, взяти на себе відповідальність й вини за вже написане та за щедери, які виривали в моїй наповненій до країв фантазії, голові.

Опритомнівши від першого натиску, я вирішив упорядкувати й якось розсортувати його, щоб вибрати підходяще та відповідне до мене. Першим бажанням було привласти собі псевдонім тваринного чи пташинного походження: Кінь, Сова, Зозуля, Заяць, Півень. Хтось всередині часно зупинив мене. Непотрібність й дрібязковість пролискувало в кожному з них.

Після недовгих вагань я вирішив перевірити деревинні породи. Я шукав породу на випадок нападу, як

Так! Я розумів, що безпечніше було б деревинними породами. А люди, що випадково мають такі ж прізвища не стали б чуливо реагувати. — Це один Дуб з'явився в лісі.

Але я вже звик до нового прізвища. Але, — думаю я собі, — у мене ім'я чоловіче і це повинно зразу фіксуватися. Чим більш знайомі на погалаги на зміни, тим більш я утверджувався у правоті вибору. Воно вже, як би приліпилося до мене і про відмову не могло бути мови.

Друга несподіванка підкралася раптово і несподівано. Після одного концерту, де я виступав під своїм псевдо, до мене підійшла жінка і спитала чи я часом не родич Журби. Я відповів, що ні, що це мій сценічний і літературний псевдонім. Жінка з проханням і надією дивилася на мене. Йі, чомусь, було дуже необхідно, щоб я був родичем. Певнявшись у протилежному, вона з жалем на лиці відійшла. Я вже майже почав забувати не зовсім приємний для мене факт, бо приймав лаври від слухачів концерту. Але до мене підійшов середнього віку чоловік і ніяково попросив приділити йому кілька хвилин уваги у приватній справі. Ми відступилися убик, й у затишку загального імпресозного гамору він спитав мене, чи я пам'ятаю жінку у блакитній сукні, яка виявилася його дружиною.

— Ви, через свою інтелігентність та скромність, скрили свою спорідненість з Галиною Журбою, але мені, (Закінчення на стор. 4)

мабуть, вперше на подібному форумі допущено двадцять-кількалітніх осіб представляти свої організації.

Багато із повних конфліктів можна б обминути, або хоч поставити у відповідний пропорції до їхнього змісту — якщо б було видно виразне, розумне, спільне планування мети — не на 1983 рік, тільки на 2000 рік і далі! Інакше наша громада може поволи замиратися, бо не буде приготівана до зміни і на передавання керми на шляху до даної мети, спільного плану.

Хто може вести турбування про спільне планування? Центральні і крайові проводи товариств, СКВУ, СКВОР, СКУМО — а головне через організації молоді, церковні проводи та СФУЖО. Може невідні наради СКУМО (Світової Конференції Українських Молодечих Організацій) є певним кроком у цій справі. Тепер потрібно допомоги та співпраці від інших чинників. Українська Церква встояла через нашу бурхливу історію — бо допомогла втримати українську свідомість та українське, бо була інакшою, окремішною, від сильніших віроповідань в околиці, чи пануючих сусідів хоч і так певне число перейшло до Російської Православної Церкви, чи до польської римокатолицької). Тому це не тільки в інтересі душ вірних — але задля існування тих наших Церков — їхнім провадом повинно залежати на тім, щоб наша спільнота залишилась українською. Але це можливе тільки при спільному плануванні близьких контактів усіх провідів наших організацій на найвищих та місцевих масштабах. Церковний апарат є великий, діє за своїм планом — отже, коли проводи будуть зацікавлені, то можна буде на різних рівнях планувати та співпрацювати із цілою нашою громадою. А для цього потрібно більшого зв'язку між нашими провадами Церков та громадськими організаціями. Церковний провід та священники повинні бути більше заангажовані виховними справами нашої громади і співпрацювати в цій ділянці. (На недавній конференції всіх організацій молоді в Торонто, чи на виховній сесії СФУЖО не було ні представників від церковних провідів, ні місцевих священників). Не запрошуємо священників та єпископів тільки на бенкети та панакхиди й паради — але й на конференції і наради у справах молоді, виховання та планування.

(Продовження на ст. 3)

Співпраця...

(Закінчення зі стр. 2-ої)

Жіночі організації — це ті мурашки по громадах, що можуть гори перенести. Невдавні жіночі конференції (Жінка у двох світах та СФУЖО) не виявили партійних зацікавлень чи амбіцій до тієї міри, щоб зруйнувати співпрацю, тільки наважились, проходили конструктивно. Тому, може більше число жінок у центральних проходах наших організацій допоможе конфлікту поколінь і партій дещо применшити? Хоч у нашій традиції є рівноправність, чомусь наші громади у XX столітті не виявили цього на найвищих інстанціях, бо ні в УНР, ні СКВУ, ні в УККА чи КУК-у чомусь не було жінок на чоловічих позиціях, які не мали навіть у парадальних комітетах. Це є дивним не тому, що треба свідомо вибирати пропорційно за статтю тільки тому, що коли є рівноправність, тоді природно 55 відсотків населення (себто жінки) є видні і на найвищих постах. Дехто із чоловіків старшого покоління навіть думає, що це чимий жест, коли на громадських зборах чи до управ товариств, пропонують на голову особу чоловічого роду, а на секретаря „представника кращого полу“ — та коли є рівноправність, то в такій пропозиції є стільки логіки, як і в тім, щоб на дані позиції вибирати тільки блондінів, а в інші тільки брюнетів...

СФУЖО, шляхом усіх своїх складових жіночих товариств, може бути допоміжним, або й провідним, у ставленні виразного наголосу на розуміння процесу еволюції у громаді на рист та зміну у складі цінностей, на допущення інших форм праці, на поширення та поглиблення мети. СФУЖО може підтримати справу ясно ставити потребу визначення нашої мети, нашого спільного плану на даліш майбутнє. Коли буде план, тоді центральні установи, разом з іншими громадськими чинниками, зможуть співпрацювати, часто працюючи собі про те, що є різниця між дією тільки на завтра, та дією що є на даліш мету, що планує для поколінь. Якщо буде такий план — тоді центральні установи зможуть допомагати своїм місцевим групам ставити перед очі сутність — мету, а тоді конфлікти будуть применшені, бо будуть такі дрібні на тлі цього плану! Плинування і підтримання Українського Музею у Нью Йорку виразно показало наскільки можна координувати зусилля при спільній плануванні жіночих організацій. Коли немає такого плану, то стільки праці, часу й зусилля часто є загублені та втрачені. Коли немає конкретного плану на близьку та даліш мету — тоді одна чи друга група виявляє свою енергію тим, що поборює інші групи (себто веде акцію проти своїх, замість проти ворожих чинників), себто руйнує майбутність громади. Такі конфлікти відкидають від громади (чи й українськості) багатьох з різних поколінь, а головним чином молодих.

Без спільного планування на 2000-й рік, чи й на 2025, наша громада залишить по собі порожні будинки — а ми ж хочемо бачити багато діяльних членів радше, як багато наших будинків та церков у неукраїнських руках. Ми хочемо бачити ще хоч кілька далішніх поколінь при нашій спільній ділі, до спільної мети — хоч із дещо зміненими поглядами на скалку цінностей, а напевно із зміненою формою праці. Тоді естафета буде справді передана — а члени різних поколінь зможуть знайти своє місце у конструктивній співпраці за виразним планом, до виразної спільної мети.

СПРОСТОВАННЯ

У списку жертводавців дня НТШ за 1981 р., оголошеному у „Свободі“ 18-го січня 1983 р. помилково оголошено „ВОЛОДИМИР СУХОВЕРСЬКИЙ вплата 265.00 дол.“, а повинно бути

ВОЛОДИМИР СОКОЛОВСЬКИЙ вплата 265.00 дол. з чого 100.00 дол. в пам'ять д-ра Я. Боведіні і 100.00 дол. в пам'ять інж. Б. Рєва. За вчинену помилку сердечно перепрошуємо Жертводателів. Управа НТШ

ВИСТАВКА ГУЦУЛЬСЬКИХ
ДЕРЕВ'ЯНИХ ВИРОБІВ

Від 6-го до 13-го березня 1983 року
Відкриття: неділя, 6-го березня, год. 1-ша по пол.

ГАЛЕРІЯ МАЯНА

21 Схід 7-ма вул., Нью Йорк, Н. Я. 10003. (212) 477-2714

Галерія відкрита кожного дня (крім понеділка) від 1-ої до 6-ої год. веч. Денні експонати можна закупити.

Станична Старшина Пластової Станції
в Нью Йорку

повідомляє, що

в п'ятницю, 11-го березня 1983 р., о год. 8-й веч.
в Пластовій Домівці, 144 2-га Авеню в Нью Йорку
відбудеться

ПЛАСТОВЕ СВЯТО В ЧЕСТЬ
ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

У ВИКОНАННІ ПЛАСТОВОГО ЮНАЦТВА

Станична Старшина сердечно запрошує Батьків Пластової
молоді до участі.

Меденатка с.н. Ева Сташків

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ
СТИПЕНДИЙНА КОМІСІЯ ФОНДУ
США ІМ. ЕВИ СТАШКІВ

проголошує

КОНКУРС НА СТИПЕНДІЇ
У НАСТУПНИХ КАТЕГОРІЯХ:

1. На студії української мови для абсолювентів журналістики, мовознавства, бібліотектарства та музейництва, які планують використати знання української мови у професійній праці.
 2. На студії для досягнення докторату у ділянках українознавства або порівняльних дослідів, у ділянках літератури, історії, соціології, музикології і т. п., після цього, як університет апробував тему;
 3. Допомога у виданні наукової праці з ділянки українознавства, прийнятої до друку авторитетним видавцем.
- Кваліфікованими кандидатами на стипендії є членки США, які вступили до організації принаймні один рік перед внесенням подання про стипендію. Речення внесення подання про стипендію продовжено до 31-го березня 1983 р. (дата поштової печатки).
- Про інформації слід звертатися на адресу:
Ukrainian National Women's League of America, Inc.
Eva Stashkiw Scholarship Fund
108 Second Avenue, New York, N.Y. 10003
- У першій і другій категоріях стипендії будуть призначені на студії в американських і канадських університетах.
- У листі необхідно подати на котру категорію стипендії кандидата хоче внести подання.

Сесія Собору Єпископів УПЦеркви в ЗСА

Як звичайно щороку, перед бюджетною сесією Ради Митрополії відбувається й сесія Собору Єпископів нашої Церкви. Цьогорічна сесія Собору відбулася в митрополічній резиденції; присутніми були: голова Собору Єпископів Блаженніший Митрополит Мстислав, його заступник Архископ Марко, член Собору Архископ Константин та запрошені на цю сесію Владикою Митрополитом головою Консисторії протопресвітер С. Біляк і заступник голови Ради Митрополії протопресвітер Д-р Сенем Гаюк. Протоколював професор Свято-Софійської Духовної Семінарії Іван Корониченко.

Після виголошення молитви і вислухання протоколу з попередньої сесії, Блаженніший Митрополит доповів про сучасний стан УАПЦеркви у країнах вільного світу та УПЦеркви в ЗСА. Пожававлення міжцерковний рух, що триває вже кілька років у зв'язку з майбутнім Вселенським Православним Собором, збільшив зацікавлення і прихильності наставлення до нашої Церкви у вільному світі, насамперед у тих державах і країнах, де знаходиться більша група привселенських українців.

Відноситься це найперше до Чехо-Словаччини й Румунії. В першій існує дві пархії, які очолюють правлячі єпископи-українці; виділяється місцяччч „Св. Кирило і Методій“, більша частина якого друкується українською мовою; ці єпархії мають спільну Духовну Семінарію. Більша група православних українців, що мешкає на терені архієпископії Клув в Румунії, виділена в окремий деканат, який позначено окремою назвою „Protectoratul Ortodox Ucrainean de Coordonare“ з осідком у Руськов. Цей „деканат“, який живив українську мову в Богослуженні, видає надзвичайно цікавий молитовник.

Спеціальну прихильність одаровує цю церковну клітку правлячий Владика Архископ Теофіл. Румунський Патріарх Іустин і Архископ Теофіл щороку вітають нашого Владика Митрополита з Різдом і Великоднем. Традиційним

ВИСТАВКА
ФОТОГРАФІЙ
А. ВОЛВИЧА

Нью Йорк, Н. Я. — В неділю, 6-го березня ц.р., о год. 1-й по полудні, тут в Галерії Об'єднання Мистців Українців в Америці при 136 Друга авеню відбудеться відкриття виставки фотографій Анатолія Волвича. Виставка, яка триватиме до неділі, 13-го березня, буде відкрита в будні дні від 6-8 год. вечора; в суботи й неділі від 1-8.

РЕСУМУЮЧИ свої спостереження і документальні відомості з церковного життя православних українців у країнах, що знайшлися в орбіті комуністичної Москви, згадав Владика і про поновлену батьківщину. Згадав коротко: там усе по-старому, так званий Екзархат Московської Патріархії в Україні став фактично відділенням КГБ—Комітетом Державної Безпеки, комісаріатом для повної ліквідації релігійного життя християнських відроджень, крім Російської Православної Церкви, яка виконує в державній системі СССР функцію руської фікатора і дуплетує інших націй в СССР взагалі, а на Україні зокрема. Владика вважає, що такий трагічний стан вимагає від усіх українців, а від православних зокрема, великого зусилля для збагачення нашого поточного життя християнськими чеснотами та поповнення обкраденої ворогами церковної скарбниці нашої, у першу чергу, перевиданням давніх творів, наукових трактатів і писань отців Української Православної Церкви. При цій нагоді Владика Мстислав поінформував, що вже знаходяться у друку

уже стало благословення з нагоди тих свят, що його надіслас нашою Митрополією, а через нього і всім нашої Церкви, Святіший Вселенський Патріарх Димитрій, патріархи Антіохійський і Олександрійський та первіорархи національних православних церков, які живуть і діють поза межами своїх держав, як і наша.

Залишається ще згадати про православних українців в Польщі, які творять абсолютну більшість вірних Польської Автокефальної Православної Церкви. Як знаємо, і теперішні володарі Польщі, на чолі з таким „супер демократом“, як генерал Ярузельський, толерують лише тип людини з ярликом: „учнів або походження русинів“, або „полак мойжешового чи лютеранського визнання“ тощо. Головний казан, в якому перетворюється православних українців, міститься у Варшаві на Празі, коло собору св. Магдалини, де міститься митрополічне управління.

В митрополічній канцелярії панують дві мови—російська і дещо менше польська. Тому, хто хотів би поладити свою справу українською мовою, треба згоріти передбачити ще кілька додаткових відвідин Митрополії, що аж ніяк не гарантує позитивного поладження справи.

Від часу, коли на престолі Варшавської Митрополії перебуває теперішній Владика Василь, припинилася величезна видавнича продукція Варшавської митрополії українською мовою. Колишній, повний багатого змісту календар-альманах обернувся під кожним оглядом у гіршого сорту макулатуру, як і щодо змісту і паперу, так і убогого графічного оформлення. Щоправда, у місцячччх митрополії, які друкуються польською і російською мовами, появляються вартісні праці молодших віком богословів. Як виходить з прізвищ авторів, такі праці написані переважно українцями. Для української мови у журналах митрополії відведено дещо місця для некрологів, храмових свят та єпископських візитацій. Редакторам заборонено друкувати матеріяли з історії Православної Церкви на Україні та на східні і землі колишньої Речі Посполитої Польської.

Резюмуючи свої спостереження і документальні відомості з церковного життя православних українців у країнах, що знайшлися в орбіті комуністичної Москви, згадав Владика і про поновлену батьківщину. Згадав коротко: там усе по-старому, так званий Екзархат Московської Патріархії в Україні став фактично відділенням КГБ—Комітетом Державної Безпеки, комісаріатом для повної ліквідації релігійного життя християнських відроджень, крім Російської Православної Церкви, яка виконує в державній системі СССР функцію руської фікатора і дуплетує інших націй в СССР взагалі, а на Україні зокрема. Владика вважає, що такий трагічний стан вимагає від усіх українців, а від православних зокрема, великого зусилля для збагачення нашого поточного життя християнськими чеснотами та поповнення обкраденої ворогами церковної скарбниці нашої, у першу чергу, перевиданням давніх творів, наукових трактатів і писань отців Української Православної Церкви. При цій нагоді Владика Мстислав поінформував, що вже знаходяться у друку

уже стало благословення з нагоди тих свят, що його надіслас нашою Митрополією, а через нього і всім нашої Церкви, Святіший Вселенський Патріарх Димитрій, патріархи Антіохійський і Олександрійський та первіорархи національних православних церков, які живуть і діють поза межами своїх держав, як і наша.

Залишається ще згадати про православних українців в Польщі, які творять абсолютну більшість вірних Польської Автокефальної Православної Церкви. Як знаємо, і теперішні володарі Польщі, на чолі з таким „супер демократом“, як генерал Ярузельський, толерують лише тип людини з ярликом: „учнів або походження русинів“, або „полак мойжешового чи лютеранського визнання“ тощо. Головний казан, в якому перетворюється православних українців, міститься у Варшаві на Празі, коло собору св. Магдалини, де міститься митрополічне управління.

В митрополічній канцелярії панують дві мови—російська і дещо менше польська. Тому, хто хотів би поладити свою справу українською мовою, треба згоріти передбачити ще кілька додаткових відвідин Митрополії, що аж ніяк не гарантує позитивного поладження справи.

Відноситься це найперше до Чехо-Словаччини й Румунії. В першій існує дві пархії, які очолюють правлячі єпископи-українці; виділяється місцяччч „Св. Кирило і Методій“, більша частина якого друкується українською мовою; ці єпархії мають спільну Духовну Семінарію. Більша група православних українців, що мешкає на терені архієпископії Клув в Румунії, виділена в окремий деканат, який позначено окремою назвою „Protectoratul Ortodox Ucrainean de Coordonare“ з осідком у Руськов. Цей „деканат“, який живив українську мову в Богослуженні, видає надзвичайно цікавий молитовник.

Спеціальну прихильність одаровує цю церковну клітку правлячий Владика Архископ Теофіл. Румунський Патріарх Іустин і Архископ Теофіл щороку вітають нашого Владика Митрополита з Різдом і Великоднем. Традиційним

РЕСУМУЮЧИ свої спостереження і документальні відомості з церковного життя православних українців у країнах, що знайшлися в орбіті комуністичної Москви, згадав Владика і про поновлену батьківщину. Згадав коротко: там усе по-старому, так званий Екзархат Московської Патріархії в Україні став фактично відділенням КГБ—Комітетом Державної Безпеки, комісаріатом для повної ліквідації релігійного життя християнських відроджень, крім Російської Православної Церкви, яка виконує в державній системі СССР функцію руської фікатора і дуплетує інших націй в СССР взагалі, а на Україні зокрема. Владика вважає, що такий трагічний стан вимагає від усіх українців, а від православних зокрема, великого зусилля для збагачення нашого поточного життя християнськими чеснотами та поповнення обкраденої ворогами церковної скарбниці нашої, у першу чергу, перевиданням давніх творів, наукових трактатів і писань отців Української Православної Церкви. При цій нагоді Владика Мстислав поінформував, що вже знаходяться у друку

уже стало благословення з нагоди тих свят, що його надіслас нашою Митрополією, а через нього і всім нашої Церкви, Святіший Вселенський Патріарх Димитрій, патріархи Антіохійський і Олександрійський та первіорархи національних православних церков, які живуть і діють поза межами своїх держав, як і наша.

Залишається ще згадати про православних українців в Польщі, які творять абсолютну більшість вірних Польської Автокефальної Православної Церкви. Як знаємо, і теперішні володарі Польщі, на чолі з таким „супер демократом“, як генерал Ярузельський, толерують лише тип людини з ярликом: „учнів або походження русинів“, або „полак мойжешового чи лютеранського визнання“ тощо. Головний казан, в якому перетворюється православних українців, міститься у Варшаві на Празі, коло собору св. Магдалини, де міститься митрополічне управління.

В митрополічній канцелярії панують дві мови—російська і дещо менше польська. Тому, хто хотів би поладити свою справу українською мовою, треба згоріти передбачити ще кілька додаткових відвідин Митрополії, що аж ніяк не гарантує позитивного поладження справи.

творчу дію, передусім на збагачення нашого молодшого покоління знаннями основних засад і прикмет Христової Церкви, та що головне, історії Української Православної Церкви, 1000-ліття благовістя якої на Сході Європи за кілька років будемо відзначувати.

Нарешті, у зв'язку з дошестриваючою недугою ректора нашої Семінарії о. прот. Ф. Істочина, голова Опікувальної Ради Семінарії (Владика Мстислав) поінформував членів Собору Єпископів про довершені в з цього приводу зміни в педагогічному й організаційному напрямках діяльності нашої Семінарії. На становище віцеректора Семінарії покликано о. протопресвітера д-ра С. Гаюка, а на становище інспектора о. ігумена Андрія Партикевича. Крім того, що обидва отці збільшили число осіб педагогічного персоналу, їх обтяжено ще й потребою піднесення внутрішньої дисципліни в Семінарії. Відноситься це передусім до великого задовження студентів Семінарії за науку та харчі й мешкання. Треба, нарешті, з великим вдволенням твердити, що збільшення педагогічного персоналу дозволяє до піднесення рівня навчання та успіхів студентів у науці. Треба думати, що це доведе й до допливу нових студентів. З початком зимового семестру, в січні цього року прибуло двоє нових студентів, один із ЗСА, а другий з Мюнхена, Західної Німеччини.

Після поладження передбачених програмою сесії справ, Священний Собор Єпископів схвалив:

а. 3 нагоди 50-річчя Великого Голоду в Україні, видати архієпископське послання Собору Єпископів УАПЦеркви, проект якого підготував Єпископ Анатолій. Рішено жерти Велико-го Голоду шанувати соборно, всією українською Христовою громадою. Центральні заупокійні молитви за душі мучеників, що життя своє закінчили в муках голодної смерті, відправити на всеукраїнському цвинтарі Церкви Пам'ятника в Св. Баванд Бруку, яку збудовано на молитовний спомин жерти Велико-го Голоду. До участі у відправі Велико-го Панахида в С. Баванд Бруку запросити Первоіерарха, Духовенство і вірних Української Католицької Церкви та Духовенство і вірних Української Євангельської Церкви.

б. Докласти зусилля і приспішити підготовку до відно-го відзначення 1000-ліття християнства в Україні, зокрема в найбільш доступній нам у ЗСА видавничій діяльності. Обов'язково видати тисячолітню історію Української Православної Церкви у популярному викладі, що змо- в обох мовах—українській і англійській.

в. З огляду на те, що переробки в Домі Української Культури в С. Баванд Бруку, що їх зажадала стейтова будівельна комісія, добігають кінця, Собор Єпископів схвалив доручити Консисторії додати до програми урочистостей з нагоди вшанування жерти Велико-го Голоду Жалобну Академію, яка відбулася б у неділю, 15-го травня, в Домі Української Культури по полудні.

М. Хоманчук...

(Продовження зі стор. 1)

Д-р Василь Палідвор

добре під кожним оглядом, а говорячи про організаційну діяльність, то в звітному році придбано 214 нових членів, забезпечених на загальну суму 548,000 доларів. За це він висловив щире подяку відділовим урядовцям. Він також інформував про його репрезентацію Округу під час різних громадських імпрез. Кінчаючи свій звіт, М. Хоманчук висловив щире подяку членам Управи за дружню співпрацю в минулій каденції. Заступник голови М. Юзенів інформував про це, що був учасником конференції голів, Округних Комітетів, яка відбулася в листопаді 1982 року на Союзівці. Секретар Округу О. Гентіш інформувала про це, що Управа Округу відбула дві наради, а також відітало осінні організаційні наради для всіх відділів. За фінансову діяльність звітуйте касир В. Цюпа.

За Контрольну комісію вичерпний звіт зложив голова Р. Круппа, а після запитів до членів Управи на його внесок уділено абсолютну членам уступаючи Управі з признанням. До слова був запрошений головний організатор УНС С. Гавриш, який на вступі висловив признання й гратуляції Управі Округу і всім присутнім відділовим урядовцям за організаційні успіхи в конвенційному році, а в грудні спеціально. За його словами в грудні 1982 року Округа мала придбаних 55 членів забезпечених на імпортантну суму 166,000 доларів. При тому він назвав найбільш успішних секретарів-союзівців, які прихилили по 10 і більше нових членів, а саме головний радний Володимир Квас радбав до 88-го Відділу 29 членів, секретарка 450-го Відділу Е. Мільчак — 13 членів, голова Округу і секретар 5-го Відділу М. Хоманчук — 12 членів, секретар 489-го Відділу д-р Микола Шпитко — 12 членів, делегат 88-го Відділу д-р Олег Волянський — 12 членів, заступник секретаря 194-го Відділу Михайло Юзенів — 11 членів, голова 327-го Відділу Володимир Шпачинський — 11 членів, почесний член Головного Уряду М. Душник до 293-го Відділу придбала — 10 членів, секретар 130 Відділу Юрій Юрків — 10 членів і секретар 200-го Відділу Іван Пригода — 10 членів.

С. Гавриш говорив також про загальні організаційні справи Союзу. За його словами в звітному році було придбаних 2,483 нових членів забезпечених на 6,000,000 доларів. В тому часі Союз понів втратив на 1,207 членів. Він також представив присутнім Ігоря Жупника, який від 1-го січня ц.р. є постійним організатором УНСоюзу на Округу Нью Йорк.

Описав до слова був запрошений головний представник УНС д-р Іван Фліс, який до речі є і почесним головою Округу. На вступі д-р Фліс привітав новообрану Управу Округу на чолі з головою М. Хоманчуком, зложив гратуляції за організаційні успіхи відділовим урядовцям, а відтак обширно інформував присутніх

Описав до слова був запрошений головний представник УНС д-р Іван Фліс, який до речі є і почесним головою Округу. На вступі д-р Фліс привітав новообрану Управу Округу на чолі з головою М. Хоманчуком, зложив гратуляції за організаційні успіхи відділовим урядовцям, а відтак обширно інформував присутніх

Описав до слова був запрошений головний представник УНС д-р Іван Фліс, який до речі є і почесним головою Округу. На вступі д-р Фліс привітав новообрану Управу Округу на чолі з головою М. Хоманчуком, зложив гратуляції за організаційні успіхи відділовим урядовцям, а відтак обширно інформував присутніх

про загальні справи цілості Союзу. Позитивним є те, що майно Союзу доходить до 48 мільйонів доларів. Також до позитивів треба зарахувати і те, що Українська Будівля УНСоюзу має вирентовані всі поверхи і за рент одержано 2,056,000 доларів, а по заплаченні всіх видатків одержано чистий зиск 215,000 доларів. Позичка Союзу для Будівлі зараз вносить 8,400,000 доларів. У далішній промові доповідав заторкнув видання УНСоюзу, Союзівку, видати на 30-ту Конвенцію табір для молоді на Союзівці, як також про речення, висилання аплікацій до Канцелярії УНСоюзу-у справі стипендій для студентів.

Після запитів і відповідей до слова знову був запрошений головний організатор С. Гавриш, який, сказав, що є сатисфакцією бути у часний ком нарад, які проходять у справжній братній атмосфері. Він привітав присутнього в залі колишнього доголітного секретаря 204-го Відділу, заслуженого союзного і суспільно-громадського діяча д-ра Василя Палідвора і запросив його до президії для отримання почесної пляжети за віддану працю для УНСоюзу на протязі 32-ох років. Пляжети д-рові Палідворі з гратуляціями та відповідним словом вручив головний представник д-р І. Фліс в асисті М. Душник, голови Округу М. Хоманчука і С. Гавриша. Зворушений майже до сліз д-р Палідвор висловив подяку членам Екзекутиви за таку милу несподіванку, а всі присутні відповіли многостісними в його честь.

Формально ці вдалі наради закрив М. Хоманчук подякою всім за участь та запросив учасників на перекуску.

ПОДЯКА

У першу боточу річницю смерті
мого Дорогого і Незабутнього ЧОЛОВІКА
сл. П.

Сильвестра Мільанського,

булого учасника Визвольних Змагань в Армії Головного
Отамана Симона Петлюри, а на еміграції невтомного робіт-
ника на ниві культурно-національного життя, як автора, ре-
жисера і директора Українських театрів, у неділю, 6-го лю-
того 1983 року, в українській православної церкві св. Покро-
ви у Нью Гейвені, було відправлено Панахиду за Його Вічний
Спокій, а після, заходами Сестрицтва Парофії, було влаш-
товано поминальний обід.

У зв'язку з цим, виношу сердечну подяку Всім, хто спричи-
нив до організації і переведення цієї суспільної річниці та спе-
ціально за молитви за Покійного. Вічна Пам'ять Тобі, Неза-
бутній Сильвестре!

Горем пририта —

дружина ВІРА

Для 14-го лютого 1983 року на 87-му році життя помер в Чикаго
сл. П.

Д-Р АНТІН ПЕРЕГІНЕЦЬ

адакст і сеник Станіславської Єпархії

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ довершено парохом Катедри св. о. Миколая
о. Володимир Климчук. Тіло Покійного відправлено на цвинтар
с. о. Миколая.

Вічна Пам'ять

ПЛЕМІННИЦЯ

Головна Управа
Т-ва „Бойківщина“

КАЛІСЬКЕ ПРЕСОВЕ агентство АНСА повідомило, що в понеділок, 28-го лютого, Сергій Антонова, болгарського громадянина, арештованого в листопаді минулого року в Італії за загрозу участі у змові вбити Папу Івана Павла II 13-го травня 1981 року, переслуховували в суді у справі можливої змови замаху на життя лідера католицької профспілки „Солідарність“ Лежа Валенсі. Валенса відвідав Італію чотири місяці перед тим, як турок Аджда „танув“ Папу.

ГРЕЦЬКИЙ УРЯД ПОВІДОМИВ, що 15 відомих офіцерів грецької армії пішли на „пенсію“. Грецькі газети перед тим повідомляли про можливість державного перевороту, який готують праві генерали і цивільні політичні діячі з метою повернення на трон короля Константина. Уряд заперечив існування такої змови.

Окружний Комітет Відділів Українського Народного Союзу Філадельфійської Округи

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться

у неділю, 13-го березня 1983 р., о год. 2-й по пол. в залі Дому Округи у Філадельфії, Па. при 5004 Н. Олд Йорк Рд.

До участі в зборах є запрошені всі Відділи урядові і конвенційні делегати наступних Відділів:

10, 32, 45, 62, 83, 95, 105, 116, 128, 153, 154, 156, 162, 163, 173, 216, 231, 237, 239, 245, 247, 248, 261, 268, 269, 321, 324, 331, 339, 347, 352, 362, 375, 378, 397, 422, 424, 430 і 479

ПРОГРАМА ЗБОРІВ:

1. Відкриття
2. Вибір Президії для переведення зборів
3. Вибір Номінаційної Комісії
4. Відчитання протоколу з попередніх зборів
5. Звіт уступаючої Управи і Контрольної Комісії
6. Дискусія над звітами
7. Удільнення абсолютній уступаючій Управі
8. Вибір Управи і Контрольної Комісії на 1983 рік
9. Доповідь д-ра МИРОНА КУРОПАСЯ, заступника головного підприємця УНС
10. Залити до представника Екзекутиви
11. Схвалення плану праці на 1983 рік
12. Річні справи й закриття зборів

У зборах візьмуть участь:

д-р Мирон Куропась, заст. гол. підприємця УНС
 Степан Гавриш, головний організатор УНС
 д-р Богдан Гнатюк, головний контролер УНС
 Іван Ожежинський, головний радник УНС
 Василь Пастушок, головний радник УНС

По нарадах буде перекуска-гостина для учасників зборів

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Петро Тарнавський, голова

Іван Данківський, касир

мгр Василь Колінко, секретар

„Дайте...“

(Закінчення зі ст. 2-ої)

їхню родину;

• Говорить про особливі прикмети, якими була надарована їхня дитина, але й запам'ятайте собі, що не слід винаходити будь-чого позитивного в зв'язку з кінцем життєвого шляху дитини;

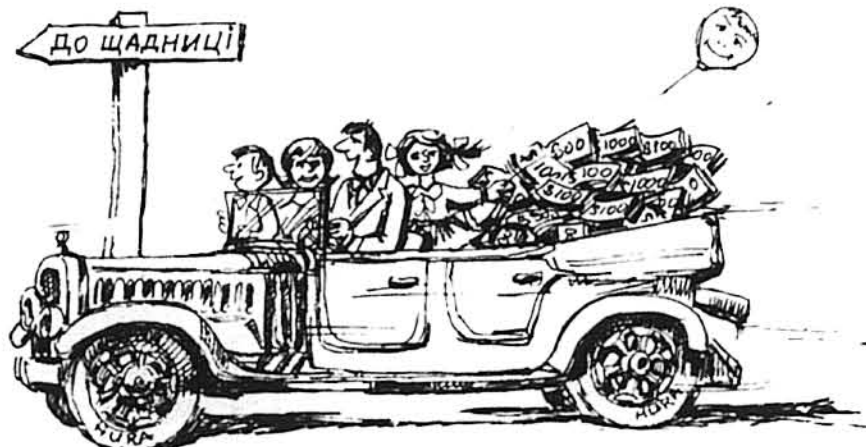
• Запевняйте їх, що вони зробили все, що було в батьківських силах, щоб рятувати своє дитя, але не критикуйте медичної опії, що її дитина перед смертю отримувала;

• Звертайте особливу увагу на тих дітей, які залишилися в родині, бо часто вони занедбані, залишені на самих себе, зокрема на початку трагедії, що навістила

Сьогодні в пресі можна часто натрапити на різні цікаві статті. Деякі, однак, після прочитання — швидко забуваються. Часом навіть виникне питання: навіщо троє осіб — автор, редактор і складач, витрачали над статтею час. Але є статті, що їх не забувається. Такою є стаття Джейн Броді. Тема тут чітко представлена, питання у ній добре проаналізовані і тут видно виразну мету, для якої ця стаття постанала. Мета конкретна і гуманна — допомогти іншій людині.

УРЯД ЄГИПТУ ЗАЯВИВ у понеділок, 28-го лютого, що війська Лівії, які останнім часом були зосереджені поблизу кордонів з Єгиптом і Суданом, тепер відходять від цих кордонів.

ЧОМУ ВАМ НОСИТИСЯ З ГРИШМИ

КОЛИ МОЖНА ВІДЧИНИТИ ЧЕКОВЕ КОНТО в УКРАЇНСЬКІЙ ЩАДНИЦІ

ЧЕКОВЕ КОНТО У НАС ПЛАТИТЬ ВАМ ДИВІДЕНДУ ПОСИЛАЙТЕ ДЕПОЗИТИ ПОШТОЮ ОПЛАЧЕНОЮ ЩАДНИЦЕЮ.

UKRAINIAN SAVINGS AND LOAN ASSOCIATION

1341 Lindley Avenue
Philadelphia, Pa. 19141
(215) 329-7080

години урядування:

Понеділок-четвер 9-3
П'ятниця 9-7
Субота 9-12

„Не віку...“

(Закінчення зі ст. 2-ої)

— продовжував він таємничо та проникливо, — мені, як мужчина-мужчині, ви можете довіритись. Я збережу вашу таємницю. Я клянусь!... — Вся його постання мала змовницький вигляд. — Я вас розумію — прошепотів він. — Що він розумів?

— Коли я приїхав до Америки, Галина відійшла у крайній світ, я навіть не знайомий з нею. — Ось, бачите, — схопився він — ви все такі родичі. Бо я ніколи не назвав би даму по імені, якщо ми не близько знайомі. — Бідний інтелегент! Від такої його відвертості я зніяковів і здавався неосотаним як кам'яна глина.

„Порятунок“ наспів неочікувано у вигляді маленького на зріст чоловіка з великими і довгими рука-

ми, широкими плечима та великим декольте на голові. — Журба! — як давньому знайомому, тоненьким пронизливим голосочком, пропихала гола від одної голови. — Здоров був. Ну, як там Жванець, стоїть ще на місці? Я вже, майже сорок років як звідти, — з великим, глибинним смутком вимовив мій „рятівник“. — Пам'ятаю як твої батьки тільки приїхали до нас у Жванець. Ах, ти, заковинка, ну як дві краплі води схожий на батька, він же був „артистом“, а як джовки розповідав, ми всі гинули від сміху. І, нагадавши якийсь випадок засміявся, як дрібні квасолі сипалося з нього — хі-хі-хі. — А тебе пам'ятаю — він хотів руками показати розмір, але, заплутавшись у своїх великих руках, сказав — коли ти ще дудлив матусине молочко.

Йому робило приємність і вітиху, я бачив, якою щемлячою радістю були для

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНІ

УНСОЮЗУ!

У КОЖНУ ХАТУ!

Маєте нагоду придбати ілюстровану книгу, пройдений шлях БАГАТОГРАННОГО МИСТЦЯ:

„ШОНК-РУСИЧ — МАЙСТЕР ЕМАЛІ“

- Емаль
- Мозаїка
- Дереворізьба
- Графіка

- Аквапель
- Скульптура
- Ювеліріство
- Фотографія

Багатох з Вас є сталими колекціонерами емальових творів К. Ш. Русича.

Ця книга служимим доповненням його розвою в емальовому мистецтві та допоможе краще засвоїти цей вид мистецтва.

Книга готова до друку, потребуємо спонсорів, які будуть подати їх імена на першій сторінці цієї книги.

Книга багато ілюстрована: чорно-білі та кольоровими ілюстраціями, у твердій обкладинці. Ціна 30.00 амер. дол. у передплаті 15.00 амер. дол. до кінця 30-го березня 1983 року.

ПИСАТИ: К. SZONK-RUSYCH
13 East 7th Street • New York, N.Y. 10003

ПРАЦЯ для ДИРИГЕНТА та ДЯКА

Управа Української Православної Катедрі
СВ. ВОЛОДИМИРА в ПАРМІ, ОгайоПошукує ЦЕРКОВНОГО ДИРИГЕНТА та ДЯКА
Платня і час початку праці за домовленістю.St. Vladimir's Ukrainian Orthodox Cathedral
5913 State Rd. • Parma, Ohio 44134 • (216) 886-1528

Наклад

АЛЬМАНАХА
Українського Народного
Союзу на 1983 рік
вичерпується

Спішіть зі замовленням!

Ціна \$8.00 з пересилкою.

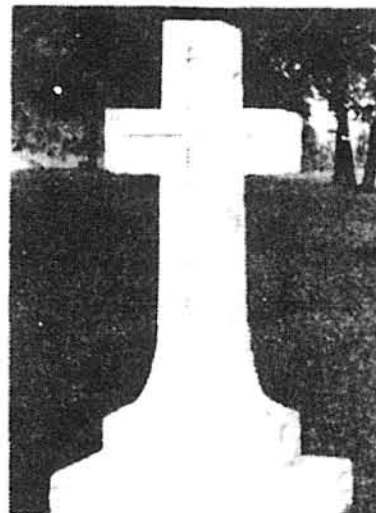
Мешканців Нью Джерсі зобов'язує 6% стейтового податку.

Замовляти:

"SVOBODA"

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Тел.: (201) 246-0549 (Office and residence) або (201) 469-6288

SOUTH BOUND BROOK
MONUMENT CO.

Власник Ю. БЕЗСОНІВ

- Авторизовані репрезентанти, виконавці гранітних робіт пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашингтоні
- Приймаємо замовлення і ставимо гранітні і мармурові пам'ятники, мавзолеї, статуї, різьбу у бронзі, огорожі й лави на всіх цвинтарях

Office and Residence:

Box 445 A, Cedar Grove Rd., Somerset, N.J. 08873

(напроти „Українського Сена“, у віддалі 3-ох хвилин від Церкви-Пам'ятника)

Mailing Address:

127 Main Street, So. Bound Brook, N.J. 08880

P.O. Box 316, So. Bound Brook, N.J. 08880

ЗБОРИ
ВІДДІЛІВ УНССУБОТА,
5-го БЕРЕЗНЯ 1983 р.

Нью Йорк, Н. Я. Річні сходини Б-ва св. Володимира, 130 Відд., о год. 7-й веч. у приміщенні п. Гнатишиного, 300 Е. 6-та вул. в Нью Йорку. Буде вибір нової Управи на 1983 р. — Ю. Юрків, секр.

Елизабет, Н. Дж. Річні збори Т-ва Запор. Січ 234-й Відд., о год. 7-й веч. у малій церковній залі, Grier Ave. and South St. В програмі: звіт Управи, вибір нової на 1983 р., звіт делегата з 30-ої Конвенції УНС, планування діяльності Відділу. По зборах — перекуска. — Б. Федик, предс., М. Хитра, касир, І. Іванчик, секр.

НЕДІЛЯ,
6-го БЕРЕЗНЯ 1983 р.

Сирякузи, Н. Я. Річні загальні збори Т-ва Українська Січ 39-й Відд., о год. 2-й по пол. у відділовому бюрі УНДому. На порядку: відчитання і прийняття протоколу останніх загальних зборів, звіт Управи і К. Комісії та вибір нової на 1983 р., план організації праці на 1983 р. Якщо на означену годину не вийдуть приписане статуту число членів — загальні збори відбудуться з півгодинним опізнанням без огляду на кількість присутніх членів. Вплати членських вкладок — субота: 5-8 год. веч., неділя: 12-2 по пол. — Управа.

Філадельфія, Па. Річні загальні збори Т-ва ім. Л. Мишуги 153-й Відд., о год. 10:30 ранку в Домі УНСОюзу, 5004 Н. Олд Йорк вул. На порядку: відкриття і прийняття загальних зборів, відчитання і прийняття протоколу з поп. заг. зборів, звіт Управи і К. Комісії, дискусія над звітами і удільнення абсолютній Управі, вибір нової Управи, внески і побажання, закриття заг. зборів. Бажаючі можуть при нагоді зборів заплатити також свої вклади. Після зборів відбудеться традиційна гутірка з перекускою. Проситись ВП. Членів Відділу прибути на ці збори. — Проф. д-р Б. Гнатюк, гол., І. Ожежинський, заст. гол., І. Скіра, секр., Б. Артимішин, кас.

REAL ESTATE

для ПЕНСІОНЕРІВ
Флорида — ПЛОЩА ДО
БУДОВАННЯ
80' x 125', коло води, в дуже гарній і спокійній околиці. 7,000.00 дол. Можна сплачувати. — \$2,500.00 готівки, потім \$25.00 на місяць і 10% інтерес. 305-563-6782, 305-722-7657

Різне

Новоприбула вчителька музики, зі Львова, з 20-річним стажем праці у Львівській консерваторії ДАЄ ЛЕКЦІЇ ГРИ НА ФОРТЕПІАНО Радянського Манетону і Ерукінну Може доїжджати. Також шукає за посадою АКОМПАЇНТОРА. Дзвоніть після 10-згоди веч. на протязі шлоного тижня. телефон (212) 435-3280.

ДЕРМАТОЛОГ
J. BARAL, M.D.

245 East 63rd Street
New York, N.Y.
Tel.: (212) 355-2828
Лікування всіх шкірних і венеричних хвороб, пересадження волосся. Приймаємо тіпкми за попереднім дзвоненням. Говоримо також по-польськи і по-німецьки. Приймаємо Medicare

FUNERAL DIRECTORS

Richard H. Burnadz
УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК
McNERNEY BURNADZ
FUNERAL HOME

371 Lakeview Avenue
CLIFTON, N.J.
Phone: (201) 772-1880
R.H. Burnadz — J.J. McNERNEY
Funeral Directors
Chapels available throughout the Metropolitan Area.

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ КИЇВА
КОНТРОЛЬОВАНА
ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

СПЕЦІАЛЬНА НАГОДА
для ЧЛЕНІВ УНСОЮЗУ:
ПОДВОЇТЬ СВОЄ ЖИТТЬОВЕ
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
БЕЗ ЛІКАРСЬКИХ ОГЛЯДИН!

ХТО МОЖЕ ПОДВОЇТИ СВОЄ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ?

Всі теперішні члени УНСОюзу у віці 0 до 65 років.

ЯКИЙ ПЛАН ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МОЖНА ВИБРАТИ?

У віці 0 до 60 років можна вибрати один із планів життєвого або вивинувального забезпечення.

У віці 61 до 65 років тільки грамоти на ціле життя кляси W

ЯКІ ВКЛАДКИ ТРЕБА БУДЕ ПЛАТИТИ?

Висота вкладок за ці нові грамоти буде відповідна до вибраної класи та теперішнього віку члена.

НА ЯКУ СУМУ МОЖНА НАБУТИ ГРАМОТУ?

На суму рівну теперішньому забезпеченню члена в УНСОюзі, або меншу. Мінімальна сума, що її можна набути це \$1.000

ЧИ ТРЕБА ПРОХОДИТИ ЛІКАРСЬКІ ОГЛЯДИНИ?

Апликації приймає Головна Канцелярія УНСОюзу без лікарських оглядин. Тільки у випадку ствердження недомагань чи недуги вона може зажадати доповнення апікації вислідом лікарських оглядин.

УВАГА! ЦЮ АКЦІЮ
ПРОДОВЖЕНО
до 31-го БЕРЕЗНЯ 1983 р.

З цієї нагоди можуть скористати члени, які досі цього не зробили.

В справі цього забезпечення просимо звертатися до секретарів Відділів УНСОюзу. Коли бажаєте одержати апікації та додаткові інформації про це забезпечення з Головної Канцелярії УНСОюзу, перешліть свою адресу (по-англійськи) до

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
P.O. Box 17a • Jersey City, N.J. 07303

(Ім'я та прізвище)

(Число дому та вулиця)

(Місцевість, стент чи провінція, поштовий код)

Дайте змогу Вашим дітям
провести піто на СОЮЗІВЦІ!ЛІТНЯ ПРОГРАМА
на СОЮЗІВЦІ 1983

ТЕНІСОВИЙ ТАБІР 19-30-го червня

(Хлопці і дівчата 12-18 рр.)

ДІВЧИЙ ТАБІР 18-го червня — 2-го липня

(7 до 12 рр.)

Для членів Союзу \$100.00 на тиждень

Для не-членів \$120.00 на тиждень

ХЛОП'ЯЧИЙ ТАБІР 3-го до 16-го липня

(7-12 рр., ціна та сама що для дівчат)

КУРСИ УКРАЇНОЗНАВСТВА 17-30-го липня

(14-18 рр.)

Для членів УНСОюзу \$220.00

Для не-членів \$250.00

КУРСИ УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ТАНКІВ

31-го липня — 13-го серпня

За дальшими інформаціями, прошу зголошуватися до Управи Союзівки:

SOYUZIVKA UNA ESTATE

Foordemore Rd. • Kerhonkson, N.Y. 12446
or call (914) 626-5641

Джерзі Ситі й околиця!

В неділю, 13-го березня 1983 р., о год. 3-й по пол. в залі Українського Народного Дому при Фліт і Оукленд Аве., ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. Дж.

відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Окружного Комітету Відділів УНСОюзу
НАДГУДСОНСЬКОЇ ОКРУГИ

до участі в яких запрошені й зобов'язані члени Окружної Управи і конвенційні делегати наступних Відділів:

з Джерзі Ситі: 25, 70, 170, 171, 196, 270, 275, 286 і 287, з Байону: 213 і 281

НА ПОРЯДКУ НАРАД

1. Відкриття
2. Вибір Президії
3. Прийняття протоколу попередніх Зборів
4. Звіт уступаючої Управи Окружного Комітету
5. Дискусія над звітами
6. Удільнення абсолютній Управі
7. Вибір Окружної Управи і Контрольної Комісії
8. Устаткування та схвалення плану праці на 1983 рік
9. Доповідь ВОЛОДИМИРА СОХАНА, головного секретаря УНС
10. Річні справи
11. Закриття зборів

У зборах візьмуть участь

Володимир Сохан, головний секретар УНС

Василь Орхівський,

старший обласний організатор УНС

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ

Володимир Білик, голова

Осип Зубрицький

секретар

Володимир Бутковський

касир